

## VI. Ændringer i Landstingets Forretningsorden.

[A. Sp. 3631. — C. Sp. 1415. — 1. Beh.  $\frac{6}{2}$  (L. Sp. 471). 2. Beh.  $\frac{27}{3}$  (L. Sp. 1228).]

De vedtagne Ændringer gaa ud paa, at der til de i Forretningsordenens § 10 ommeldte »staaende Udvalg« føjes: »et staaende Udvalg for Andragender paa 9 Medlemmer«, og at der i Stedet for den i § 23, 2. Stk., givne Bestemmelse om Fremgangsmaaden med Hensyn til Andragender, indgivne til Landstinget, sættes følgende: »Under Andragender indbefattes saavel Ansøgninger som Adresser, Klager og lignende Henvendelser fra Personer, som ikke ere Medlemmer at Tinget. Ethvert Andragende bliver, efter af Formanden at være anmeldt i et Møde, at tilstille det Udvalg, hvortil det efter sin Beskaffenhed nærmest henhører eller, hvis intet saadant Udvalg findes, til Udvalget for Andragender. Andragender om Tingets Samtykke efter Grundlovens § 57 blive at tilstille det staaende Udvalg for Forretningsordenen. Over hvert Andragende, særskilt eller i Forbindelse med andre Andragender eller andre til vedkommende Udvalg henviste Sager, afgives Betænkning med Erklæring, om Udvalget finder Anledning til derom at gøre Indstilling til Tinget eller ej. Indstillingerne undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling. Angaaende de Andragender, om hvilke Udvalget ikke finder Anledning til at gøre Indstillinger, kan der i Tinget stilles Forslag, der da behandles paa samme Maade som Udvalgsindstillinger om Andragender.«

Forslaget om disse Ændringer stilledes af Johnsen. Det henvistes til Udvalget for Forretningsordenen, der under 20. Marts afgav Betænkning (B. Sp. 177 $\frac{3}{3}$ ) med Matzen som Ordfører. Medens Udvalgets Mindretal (N. Hansen, S. Jensen, Madsen-Mygdal) ikke kan tiltræde Forslaget, idet Mindretallet ikke finder, at der foreligger noget, der gør en Foranstaltning som den foreslaaede nødvendig, tiltrædes Forslaget af Udvalgets Flertal (Høst, P. G. C. Jensen, Matzen og Steffensen), dog med nogle enkelte Ændringer. Flertallet finder, at den Praxis, der hidtil har uddannet sig — nemlig at et Andragende, der angaar en under Behandling værende Sag, henvises til dette Udvalg — bør fastslaaes i Forretningsordenen, og at andre Andragender bør kunne tages under Behandling af Tinget i Stedet for, som hidtil, at „henlægges i Læseværelset“,